

În concertul de închidere al acestei ediții, pianistul Andrei Deleanu a realizat o veritabilă creație interpretativă în *Sonata în si bemol major* de Franz Schubert, elaborându-și discursul într-o fermă construcție simfonică; s-au remarcat limpezimea și echilibrul proporțiilor arhitectonice, conducerea diferențiată a planurilor sonore, împletite într-un edificiu definit în egală măsură prin eleganță și monumentalitate, prin cantabilitate și sobrietate. Nu aceeași strălucire și forță de convingere au degajat cele două *Studii* de Franz Liszt, lucrări în care solistul s-a simțit în mod evident dezavantajat de instrumentul avut la dispoziție.

Prezența unor voci tinere nu constituie o noutate în programul acestei manifestări, pe afișul din acest an fiind înscrise trei nume deja cunoscute. Dezinvo-tura și verva interpretativă a Ruxandrei Vodă — secundată de pianistul Ovidiu Cucu — au conferit culoare și prospețime ariilor de Mozart, Rossini și Donizetti, sau cîntecului de Caudella, chiar dacă soprana nu s-a aflat în forma sa vocală maximă. Din repertoriul variat (Mozart, Ceaikovski, Donizetti) susținut de soprana Felicia Filip alături de pianista Doina Micu, s-a detașat cu deosebire dramatismul liedului *Salcia* de Theodor Rogalski, reliefat prin intensitatea accentelor expresive, prin dozajul contrastelor și efectelor, demonstrînd maleabilitatea, robustețea și penetranța acestui glas. Conturînd cu sobrietate, prestanță și rigoare liniile stilistice ale paginilor de Mozart, Brahms și Ionel Perlea, Liliana Petrescu-Nichiteanu — acompaniată la pian de Adrian Nichiteanu — a marcat punctul final al serii.

Subliniind deopotrivă caracterul artistic și cel formativ al manifestării, cele trei zile ale Galei au fost prefăcute, pe rînd, de cuvintele muzicologilor Alfred Hoffman, Eugen Pricope și Nicolae Brîndus.

Intrată în tradiție, evocarea Ionel Perlea (ce a avut loc la expoziția temporară din comuna Ograda) a constituit un prilej de a puncta noi date ale biografiei dirijorale și componistice a marelui muzician, dar și o modalitate de a-i omagia personalitatea prin intermediul unor repere ale literaturii camerale românești tîlmăcite de Liliana Petrescu-Nichiteanu și Adrian Nichiteanu, de Felicia Filip și Doina Micu, de Aurelian Octav Popa.

La reala ținută a acestei ediții s-au adăugat atribuțiile și responsabilitățile perenității; sînt argumente ce motivează valoarea Galei recitalurilor de la Sibob-zia ca exemplu demn de urmat, aducînd mesajul culturii muzicale în viața spirituală a diferitelor orașe ale țării.

Anca Ioana ANDRIESCU

TIMIȘOARA

Deschiderea stagiunii la Filarmonica „Banatul”

După o stagiune estivală bogată, cu multe recitaluri de orgă și un program Beethoven ce inaugura ciclul consacrat marelui clasic în concerte lunare speciale, deschiderea stagiunii 1983/87 a fost marcată printr-un concert simfonic de aleasă ținută atît ca alcătuire cît și ca nivel artistic al prezentării lucrărilor incluse. Ca și în stagiunile trecute, atenția conducerii Filarmonicii este mereu îndreptată către promovarea muzicii românești actuale; pe această linie, la începutul noii stagiuni ne-a fost prezentat un recent opus concertant al compozitorului Dumitru Bu-

ghici, care împlinește în toamna lui 1986 vîrsta de 65 de ani. Totodată, Filarmonicii „Banatul” i-a revenit meritul de a înfățișa în primă audiere absolută și cel de al treilea concert instrumental pentru suflători al compozitorului.

Dacă în stagiunile trecute am ascultat cu concursul solistic al lui Iancu Văduva *Concertul pentru trompetă* și cu Ioana Mogoș cel pentru flaut, acum Emil Șein, un tînăr și entuziast adept al muzicii contemporane, ne-a prezentat *Concertul pentru clarinet, clarinet-bas și orchestră*, scris special pentru acest talentat instrumentist. Ca și în precedentele opusuri concertante, Dumitru Bughici apelează la elemente melodic-ritmice din muzica de jazz, fapt care de la bun început dă lucrării o largă accesibilitate și atractivitate dar solicită o tehnică bine pusă la punct din partea interpretului. Nouă este în această lucrare și alăturarea celor două instrumente — și aceasta desigur pentru a cîștiga un ambitus cît mai mare pe de o parte dar și pentru o lărgire a paletelor expresive și o diversificare a discursului muzical. Cele trei mișcări contrastante pornesc de la desfășurări molcome mergînd pînă la trepidații incisive prezentate în dialoguri între solist și orchestră, ca și segmente pur orchestrale ce pun în evidență atracția autorului pentru melodie în primul rînd, ritm și culoare, elemente care domină întreaga desfășurare. Clarinetistul Emil Șein a izbutit să redea specificul lucrării cu o deosebită eficiență, dovedindu-se la înălțimea exigențelor tehnice și expresive.

Concertul simfonic inaugural dirijat de Remus Georgescu a mai cuprins două lucrări de referință din muzica rusă: *Concertul nr. 1 în si bemol minor pentru pian și orchestră* de P. I. Ceaikovski și *Suita de balet „Petrușka”* de Igor Stravinski. Pianistul Dan Grigore a reușit prin interpretarea dată concertului ceaikovskian mai mult decît să impresioneze, el ne-a oferit o variantă la care poate ajunge numai un artist consacrat căutînd să exploateze mereu noi și noi resurse ale unei partituri fie și răscolite. Păcat de unele inadvertențe neadmise la o asemenea lucrare din partea orchestrei, care însă în suita lui Stravinski s-a lăsat antrenată într-o redare spectaculoasă, contribuția instrumentiștilor ansamblului timișorean ridicîndu-se la adevărata valoare a colectivului.

Damian VULPE

SIBIU

O seară simfonică

Periodice sau extraordinare, manifestările ce alcătuiesc viața muzicală a Sibiului respiră un aer de permanență prin concertele filarmonice săptămînale. Deloc întîmplătoare, opțiunile asupra programelor dovedesc competență atît în selecția repertorială cît și în alegerea interpretilor. Prezențele pe podiumul de concert se prezintă astfel ca o alternanță de nume consacrate cu tinere talente în continuă ascensiune. Promovînd laolaltă cunoscutul cu necunoscutul, programele filarmonicii nu ocolesc, așadar, elementul surprinzător, care crește direct proporțional cu ineditul.

Intr-o seară de la sfîrșitul stagiunii trecute, dirijorul Dorin Frandez (dirijor ce se afirmă din ce în ce mai mult) ne propune ineditul, pentru început, sub forma unei prime audieri: „*Da scherzare*” — mișcare coregrafică — autoare tînăra compozitoare Saviana Diamandi. Scriitura de factură contemporană se înscrie într-un cadru evolutiv, materializat prin creșteri și descreșteri ce descriu arcuri progresive. Forma tri-